A ještě legalisace listin podle dlužnických úlev.

K článku Ladislava Hlavatého v čísle 8 našeho listu se nám píše:

Po zevrubném uvážení povahy poplatků legalisačních nutno dojíti k závěru opačnému, než jaký projevuje ve svém článku p. L. Hlavatý, neboť

1. jak dovodil Dr. Krautmann v Právní praksi na str. 238, jest poplatek z legalisace poplatkem z listiny ve smyslu poplatkové techniky — podle Roschnika a Siblíka jde o vysvědčení, tedy o listiny podle saz. pol. 19/101 III. — a vztahuje se proto naň osvobození podle § 30, odst. 1 vl. nař. č. 250/1935, které výslovně osvobozuje od poplatku listiny. Podle výnosu min. fin. č. 87.620/1905 jsou legalisační doložky listinami samy o sobě.

2. Ustanovení odst. 2 cit. § 30, že se osvobození nevztahuje na soudní řízení, nehledíc k řízení knihovnímu, sluší vykládati s hlediska poplatkověprávního tak, že osvobození nevztahuje se na poplatky, upravené předpisy pro poplatky v řízení soudním, vyjímajíc řízení knihovní. I když by bylo možno připustiti, že legalisace jest úkonem řízení nesporného (§ 285 nesp. pat., pojednávající ovšem jen o legalisaci soudní a nikoliv notářské), dlužno na otázku osvobození legalisace od poplatků pohlížeti s hlediska norem práva poplatkového. Slova »osvobození se nevztahuje na soudní řízení« nutno vykládati s tohoto hlediska tak, že osvobození se nevztahuje na poplatky v soudním řízení, upravené cís. nařízením čís. 279/1915 ř. z., resp. sazbou soudních poplatků čís. 151/1931 a 9/1936 Sb. z. a n., neboť jen tyto poplatky možno pokládati za poplatky v soudním řízení (soudní) s hlediska platných norem poplatkových. Knihovní výpisy, o nichž se zmiňuje sdělení min. spravedlnosti, p. Hlavatým citované, jsou co do poplatkové povinnosti normovány v saz. pol. 21 sazby soudních poplatků. Tu jde nepochybně o poplatky v řízení soudním, na které se osvobození podle § 30 vl. nař. 250/1935 nevztahuje.

Poplatková povinnost legalisací jest však upravena jak co do předmětu, tak i co do výše poplatku v saz. pol. 17/66 popl. zákona, tedy všeobecným sazebníkem, upravujícím všechny poplatky s výjimkou poplatků v řízení soudním. Z toho důvodu není poplatek legalisační poplatkem v řízení soudním a požívá proto osvobození podle § 30, odst. 1 cit. vl. nařízení.

3. Konečně dlužno uvážiti, že ani otázka, je-li legalisace úkonem řízení soudního, není zcela nepochybná. Vždyť legalisace provádějí také notáři (na notářské legalisace se předpis § 285 nesp. patentu nevztahuje) a i jiné úřady a orgány správní, nikoliv soudní (viz na př. superlegalisace ústředních úřadů, jichž poplatková povinnost jest upravena §em 5 zákona č. 54/1925).

Ze všech těchto důvodů nelze podle našeho názoru osvobození podle § 30 vl. nař. 250/1935 legalisacím odepříti.

Pozn. redakce: Sdílíme názor zastávaný pisatelem — vždyť jinak by zcela bezdůvodně bylo třeba rozlišovati mezi legalisacemi soudními a notářskými, což samo o sobě svědčí o neudržitelnosti opačného stanoviska s hlediska prakse.

Z redakce.

Toto číslo — stejně jako minulé — vydáno bylo v rozsahu o 8 stran menším, poněvadž 1. číslo bylo větší o 16 stran. Příští číslo 10. bude míti opět normální rozsah 32 stran a přinese jako přílohu titul a obsah ukončeného I. ročníku.

Autoři článků v tomto čísle.

Advokát v Brně Dr. Alfred Kos, s. rada př. nejv. s. Dr. František Poláček, univ. prof. Dr. Jaromír Sedláček, advokát Dr. Adolf Kocna, s. rada Dr. Josef Frydrych, sekretář n. s. s. Dr. Jiří Hromada, rada min. vnitra Dr. Jaroslav Pošvář, gen. sekretář Plod. bursy v Brně Dr. Alois Chytil.